

РЕШЕНИЕ

№ 1450

гр. Пловдив, 15.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на шестнадесети юни през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Светослав Н. Узунов

при участието на секретаря Марина П. Малинова
като разгледа докладваното от Светослав Н. Узунов Административно
наказателно дело № 20225330202912 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на Л.П.З. против Наказателно постановление
№ 22-0432-000421/18.04.2022г., издадено от Началник РУ към ОДМВР-
Пловдив, РУ 01 Пловдив, с което на Л.П.З., ЕГН ***** е наложена
глоба в размер на 250 лв. на основание чл. 638, ал. 1, т. 1 вр. чл. 461, т. 1 от
КЗ за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ.

С жалбата се навеждат конкретни съображения за
незаконосъобразност на НП. Моли се същото да бъде отменено.

Въззиваемата страна взема становище за неоснователност на жалбата.
Прави възражение за прекомерност.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, доколкото НП е
връчено на 11.05.2022г., а жалбата е подадена на 13.05.2022г. Освен това
същата е подадена от процесуално легитимирана страна, против акт,
подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално
допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Съдът като се запозна с приложените по делото доказателства, обсъди
доводите, изложени от страните, и служебно провери правилността на
атакуваното постановление, намери, че са налице основания за неговото

потвърждаване по следните съображения:

Административнонаказателното обвинение е повдигнато за това, че на 17.03.2022г. около 10,33 часа в гр.Пловдив на бул. „Никола Вапцаров“ до № 89, в посока запад-изток, жалбоподателят като водач на л.а. марка Фолксваген с рег. № ****, лична собственост, регистрирано по надлежния ред съгласно Наредба I-45 от 24.03.2000г. и без да има сключена валидна задължителна застраховка за автомобила, който управлява, извършва следното нарушение – като собственик на МПС не е сключил застраховка гражданска отговорност на автомобилистите, което се установило след извършена справка в Гаранционния фонд – нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на издадения по преписката АУАН, който съгласно чл. 189, ал.2 ЗДвП има презумптивна доказателствена сила до доказване на обратното. В конкретния случай констатациите в АУАН, не само че не са опровергани, но и изрично са потвърдени от актосъставителя Т., който при разпита си пред съда заяви, че категорично поддържа заявеното в АУАН. Актосъставителят посочва, че почеркът на акта и подписът в графата „актосъставител“ е негов. Сочи, че е установил неправилно паркиране на автомобила, поради което бил съставен и фиш, което се подкрепя от приложения по делото фиш G T № 1038583. Свидетелят изрично сочи, че жалбоподателят не е оспорвал, че той е водачът на автомобила, нито с него е имало други хора, като това от своя страна се подкрепя и от липсата на възражения в издадения АУАН.

По отношение на въпроса дали е било установено управление на автомобила от страна на жалбоподателя, следва да се посочи, че същото не се явява елемент от фактическия състав на нарушението по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, поради което без значение се явява фактът кое лице е управлявало автомобила. От значение е единствено дали същият е бил спрян от движение, като видно от справката за собственост на автомобила безспорно същият не е бил спрян от движение. Отделно от това се установява, че автомобилът е участвал в движението, доколкото е бил спрян на аварийни светлини в близост до натоварено кръстовище на автобусна спирка. Установява се от справката за собственост и че негов собственик е бил именно жалбоподателят З..

От жалбоподателя не са представени доказателства, оборващи констатациите в АУАН, че автомобилът е имал сключена застраховка към момента на извършване на нарушението. Видно е, че същият е имал сключена застраховка на 26.07.2021г. със ЗД "Бул Инс" АД. Съдът служебно е извършил справки от Гаранционния фонд за сключени и действащи за лекия автомобил застраховки. Видно от същите, датата на прекратяване на застраховката е била на 10.11.2021г., което предпоставя, че по същата е била заплатена единствено първата вноска на 26.07.2021г., след което не е била заплатена втората вноска на 25.10.2021г. и след изтичане на 15-дневния срок за заплащане на същата, посочен в полицата на основание чл. 368, ал. 4 от КЗ, застраховката е била прекратена. Без значение се явява последвалото сключване на застраховка в по-късен час, след като нарушението е констатирано в предходен момент – към 10,33ч., докато застраховката е сключена в 13,02ч.

Неоснователно се явява и възражението, че не е извършена втората вноска по договора за ГО заради несъстоятелност на застрахователния брокер. Задължението за заплащане на застраховката е на собственика на автомобила, а не на брокера, чието задължение е единствено да посредничи за сключването на договора, но не следва впоследствие да извършва плащането от името и за сметка на собственика, като такова задължение не е предвидено и в представения договор. Съдът е предоставил възможност на жалбоподателя да представи в съдебното заседание доказателства за причините, поради което твърди да не е извършена втора вноска по застрахователния договор, като го е предупредил, че при непредставянето на такива в дадения от съда срок, съдебното следствие ще приключи, без да се събират тези доказателства. Такива доказателства не са били представени – нито договор със застрахователния брокер, задължаващ го да извършва плащанията вместо клиента, нито доказателства за твърдяната несъстоятелност, нито други доказателства, обосноваващи уважителна причина за незаплащане на вноската по полицата. В тази връзка се съобрази и разпоредбата на чл. 336, ал. 1 от КЗ, съгласно която когато застраховател, застрахователен посредник или посредник, предлагащ застрахователни продукти като допълнителна дейност, получава плащане в брой по застрахователна премия или вноска, той е длъжен да издаде на ползвателя на застрахователни услуги документ, удостоверяващ получаването на

плащането, отговарящ на изискванията на Закона за счетоводството, освен в случаите на плащане на цялата премия или на първа вноска от нея, получаването на които е удостоверено в самия застрахователен договор, т.е. в случай, че е било извършено такова плащане по втората премия от страна на жалбоподателя към посредника, то същият следва да е получил такъв документ, какъвто обаче нито се твърди да е бил изготвен, нито е представен. Отделно от това, твърдението, че застрахователният брокер е бил в несъстоятелност, не отговаря и на обективната истина, доколкото след извършена служебна проверка в публичния сайт на Търговския регистър се установи, че дружеството "ЛИЗИНГОВО-БРОКЕРСКА КЪЩА-ИЗИРА" ЕООД, посочено като застрахователен посредник в полицата („ЛБК ИЗИРА“), не е обявено в несъстоятелност. За пълнота следва да се посочи, и че застрахователят по договора – ЗД „Булинс“ АД, също не е бил обявяван в несъстоятелност, което също се установи след служебна проверка в Търговския регистър.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Не е оспорено по делото, а и от приложената по делото Заповед рег.№ 317з-7973/30.08.2021г. се установява компетентността на наказващия орган, а компетентността на актосъставителя произтича директно от разпоредбата на чл. 647, ал.1 КЗ.

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са нарушени сроковете по чл. 34 ЗАНН. АУАН е издаден на 17.03.2022г. за нарушение от същата дата, а НП - на 18.04.2022г., тоест преди изтичане на давностните срокове, предвидени в чл. 34 ЗАНН.

При съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Фактическата обстановка, изложена в АУАН, изцяло кореспондира на тази, посочена в НП. Както в АУАН, така и в НП подробно са изброени обективните признаци на допуснатите нарушения и нарушените правни норми. Посочени са всички правно релевантни обстоятелства във връзка с извършеното нарушение – време, място на извършване, субект на нарушението, съставомерни признаци от обективна страна – установен автомобил, който е собственост на водача и липса на сключен и действащ към

момента на проверката договор за застраховка гражданска отговорност. Както вече се посочи, управлението на автомобила не е елемент от фактическия състав на нарушението, за разлика от състава по чл. 638, ал. 3 от КЗ, при който е необходимо да е установено управление на МПС чужда собственост. Изрично е посочено, че жалбоподателят е собственик на автомобила, който в жалбата не оспорва този факт. По отношение на възражението, че в АУАН не е посочен нормативният акт, чиято законова разпоредба е нарушена, след запознаване с текста на същия, всъщност е посочен и нормативният акт, след текстовото описание на нарушението по чл. 483, ал. 1, т. 1 – отбелязано е, че текстът е от КЗ. Отделно от това, с т. 1 от ТР №8/2021г. на ВАС се прие принципното положение, че дори и при неточно описание на правната квалификация на извършеното нарушение, няма пречка съдът да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, стига да са описани всички съставомерни признаци на нарушението, което в настоящия случай е сторено.

Въз основа на правилно установена фактическа обстановка, съвсем законосъобразно административнонаказващият орган е счел, че с действията си жалбоподателят е нарушил чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

В нормата е предвидено, че задължението за сключване на застраховка гражданска отговорност тежи само върху собственика на автомобила. В тази насока и дължимото му поведение е било да сключи валидна застраховка за гражданска отговорност след изтичане на срока на валидност на предишната застраховка, т.е. след 10.11.2021г.

На следващо място, видно от приложената справка от Гаранционния фонд, към момента на извършване на нарушението автомобилът не е имал сключена застраховка. Видно е, че последното прекратяване датира от 10.11.2021г. Нарушението е извършено над 4 месеца след прекратяване на застраховката, като очевидно за този период процесният автомобил не е притежавал нито застраховка, нито удостоверение по чл. 487 от КЗ. Нова застраховка на автомобила е била сключена на същата дата като датата на извършване на нарушението, но няколко часа по-късно, поради което и същата няма как да е породила действие в предхождащ момент, а именно – към 10,33ч. на 17.03.2022г. От субективна страна, жалбоподателят е имал не само възможност, но и задължението да провери както дали са били

заплатени вноските по полицата, така и дали е бил наличен удостоверителния знак по чл. 487 от КЗ, и да се увери дали автомобилът е имал сключена застраховка, преди да допусне включването му в движението, още повече и че той се явява собственик на автомобила и като такъв е бил длъжен да знае, че застраховката му ще бъде прекратена при неплащане на вноските от негова страна.

Съдът не намира в случая да е приложим и чл. 28 от ЗАНН. Административното нарушение е формално, на просто извършване, при което няма настъпили общественоопасни последици, но има застрашаване на обществените отношения, свързани с гарантиране на правата на участниците в движението по пътищата, и по-конкретно – с възможността на пострадалите при евентуално възникване на ПТП да бъдат обезщетени за претърпените от тях вреди от застрахователя по гражданската отговорност на причинителя на вредата. Така с факта на прекратяване на застраховката, при участие в движението на автомобил без сключена такава, се поставят в опасност горепосочените обществени отношения, което е и основание законодателят да предвиди такъв състав на административно нарушение в закона. Отделно от това същите са били застрашени в значителен период от време с оглед датата на прекратяване на застраховката, предхождаща констатирането на нарушението както вече се посочи с повече от 4 месеца.

Съгласно чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ, предвидената глоба е в абсолютно определен размер от 250 лв., който е съобразен от административно-наказващия орган.

Предвид горното, обжалваното НП се явява законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, право на разноси би имала въззиваемата страна, но доколкото такива не са поискани и не са представени доказателства да са сторени, то не следва да се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0432-000421/18.04.2022г., издадено от Началник РУ към ОДМВР-Пловдив, РУ 01

Пловдив, с което на Л.П.З., ЕГН ***** е наложена глоба в размер на 250 лв. на основание чл. 638, ал. 1, т. 1 вр. чл. 461, т. 1 от КЗ за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____